

Jak jsem se dostal ke křísení mrtvých

- *mluví* David Hogan

David Hogan - South Africa, 29.8.2016

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2016 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

David Hogan - Jak jsem se dostal ke křísení mrtvých

Seznamme se. Jmenuji se David Hogan. Řeknu vám, čím se živím: "Uzdravuji nemocné, očišťuji malomocné, vyháním demony a křísím mrtvé." Nic jiného... Zkusil jsem dělat spoustu jiných věcí, ale nedá se to s tím srovnat. Jsem kazatelem osmé generace v naší rodině, takže pokud jste náboženští panáci, tak víte, co můžete..., ale se mnou nepočítejte. Celý můj život byla moje rodina ničena náboženstvím a já jsem absolutní obránce víry, ale ne [náboženského] politikaření. Tak co, už jsme se seznámili?

Byl jsem synem kazatele, naše rodina byla skvělá, byl jsem Hospodinovým požehnaným, miloval jsem své rodiče, byli to opravdu dobří lidé. Potom jsem vyrostl dostatečně, abych uviděl, co je církev zač, a zjistil jsem, že většina církve je světská, že mi lhali, a to mě zklamalo. Takže jsem se naštvál a odešel jsem. Přidal jsem se ke gangu a rozhodl jsem se pronásledovat církev. Byla to zábava. Jednoho dne jsem letěl v letadle, přišel ke mně Ježíš, mluvil ke mně slyšitelným hlasem a řekl mi: "Musíš se znovu narodit." A já jsem odpověděl nahlas, protože jak vidíte, nejsem stydlivý. Prostě z vás nemám ten přirozený strach.

Myslel jsem si, že k nám mluví pilot letadla a že nám káže. Takže jsem se zvedl ze sedadla a šel jsem mu vynadat, že mi káže. Zastavila mě letuška a ptá se: "Kam jdete?" "Musím mluvit s kapitánem, protože mě nebude nikdo kázat. Tohle je veřejné místo a pěkně ho setřu, že zde káže evangelium." Letuška mi řekla, že pilota zná, a že v žádném případě není kazatel. Řekla: "Pilot vám nic nekáže." A to mě zmátlo. "Tak kdo to tedy mluví?" Řekla mi, že nikdo k pasažérům letadla nemluví. Takže jsem si šel sednout a přemýšlel jsem, kdo to mluví. A ten hlas ke mně znovu promluvil: "Musíš se znovu narodit." Takže jsem mu odpověděl: "Ne, nenarodím se znovu!" Nevím, zda si umíte představit, jak to v tom letadle vypadalo, vezměte si, že to bylo před víc než 40 lety. A představte si tam týpka, jako jsem byl já, byl jsem pracovník na ropných vrtech a v letadle nahlas řeknu: "Já se neznovuzrodím!" Hned se na mě dívali všichni v letadle. Ale jak si můžete všimnout, tak mi to je celkem jedno.

Řekl jsem nebi, že se neznovuzrodím, že to neudělám. A řekl jsem Bohu... Všichni určitě víte, že s Ním nemůžete vyjednávat. Bůh si myslí, že tomu šéfuje, ale všichni víme, že tomu šéfujeme my, že? Řekl jsem Mu: "Ukaž mi jednoho člověka, jen jednoho, ne tucet, ne 40, ale jednoho člověka, který dělá to, co dělal Ježíš. Ukaž mi jednoho takového člověka a budu Tvému Slovu věřit." A Bůh ke mně opět promluvil: "Udělám z tebe takového člověka!" A já jsem Mu odpověděl: "Tak to beru!"

Takže jsem se odpoutal, vystoupil jsem do uličky, klekl jsem si a přivedl jsem se k Ježíši. Celý svůj život jsem viděl, jak můj táta přiváděl lidi k Ježíši, takže jsem věděl jak na to. Věřil jsem, že Ježíš je Boží Syn, ale nelíbila se mi ta církevní stránka. Takže jsem se znovu narodil, a když jsme přistáli na Aljašce, tak jsem zatelefonoval mojí ženě a říkám jí: "Paní Hoganová, znovuzrodil jsem se." Ozvalo se "prásk" a byla na zemi, upustila telefon. Já jsem myslel, že zemřela. Nezemřela, ale byla tak nadšená, že spadla na zem.

Potom jsem za nějakou dobu slyšel, že u nás bude nějaký misionář, který působil v Nigérii. Netušil jsem, co má misionář jako být. Nikdy jsem to slovo ještě neslyšel. Takže jsem řekl své ženě, pojďme se podívat, co to má být. Mělo to být v jakési charizmatické církvi. Když jsme tam dorazili, tak jsem se jich zeptal: Co je charizmatická církev? Co to znamená? Řekli mi: "Tam přichází Duch Svatý a lidé tam mluví v jazycích." A já se zeptal: "A co je jako Duch Svatý? A co znamená mluvit v jazycích?" Řekli mi: "Běž dovnitř a uvidíš."

Takže jsem vešel a byl tam takovej hubenej týpek... Larry Stockstill, znáte ho? Neznáte? Larry Stockstill vám nic neříká? Tak ten to byl a nyní už je můj dobrý přítel. Ale tehdy jsme spolu měli problém. Protože on tam začne mluvit o Ježíši... Ten Larry Stockstill, misionář co byl v Nigérii. Říká,

jak tam chodil po vesnicích, bojoval s šamany, jak se děly divné věci... Já jsem v životě nic takového neslyšel. A potom to řekl. Byli v jedné vesnici a byla tam žena, proti které bylo čarováno. Měla na noze velkou věc, vložili na to ruce a vyskočila z toho velká žába a ta žena byla uzdravena.

A když řekl tohle, tak nevím proč, ale to mi z toho všeho vadilo nejvíc. Řekl jsem svojí ženě: "Nic takového jsem v Bibli nikde nečetl! A to ji čtu už hodně dlouho!" Řekl jsem: "Někdo se musí zvednout a dát tomu vtipálkovi lepanec! A asi to budu já!" Takže jsem praštil svojí Bibli a šel jsem dopředu. Chystám se toho týpka praštit mezi oči, že si myslí, že si ze mě může takhle dělat srandu. "Žába? Žába vyskočila z člověka? To nemyslí vážně!" A on mluví, sešel z pódia, měli jste toho hubeňoura vidět... A já si jdu pro něj, že ho knokautuju. Nachystal jsem si ruku... On jenom zvedl prst, nespustil ze mě oči a říká: "Ježíš!" A to je poslední věc, kterou si pamatuji. Poslouchejte. Tři dny... Nemohl jsem jíst, nemohl jsem mluvit, nemohl jsem pracovat. Jen jsem seděl, díval se na svou ženu a vydával zvuky. Zasáhl mě tehdy Boží oheň. A ten oheň ve mně se nezmenšuje, ale roste.

Zanedlouho po této události sedím na své houpací židli a chystám se jít do práce. A ten hlas, který ke mně mluvil v letadle, ke mně promluvil: "Mexiko." Já se zeptal svojí ženy: "U všech Skotů, co to má být to Mexiko?" Odpověděla mi: "Netuším." Takže jsem si to zapsal na papírek a šel jsem do práce. Pravděpodobně za pět dní, sedím na své židli, opět se chystám jít do práce, a zase ke mně promluvil ten stejný hlas: "Mexiko." Takže jsem svojí ženě řekl: "Musíme zajít do knihovny." Dneska to prostě zadáte do Googlu. Já jsem si to ale musel jít nastudovat. Zjistil jsem, že to je národ, že mluví španělsky, že jí chilli a černé fazole. A z nějakého důvodu to měl Bůh všechno pěkně naplánované. Když jsem si to nastudoval, tak mi zazvonil telefon a člověk na druhém konci mi říká: "Jsem misionář v Mexiku." A já říkám: "Počkat, co myslíš tím slovem 'misionář'? Co to znamená?" Odpověděl: "Opustil jsem matku, tátu, majetek a šel jsem na misijní pole, šel jsem do Mexika." A já říkám: "Mexiko? Jeden hlas ke mně o tom národu mluví." Ten člověk mi řekl, že tehdy a tehdy bude v mé církvi mluvit. A já jsem mu řekl: "Dobře."

Když přijel, tak to místo bylo nacpané, bylo tam víc lidí, než je zde. Tolik lidí pohromadě jsme ještě nikdy neviděli. Já jsem žil v deltě Mississippi, ve státě Louisiana, na okraji bažiny. A živil jsem se věcmi z té bažiny. Protože pokud něco leze, tak to jezte. Ten člověk tehdy v naší církvi něco prohlásil. Ani si nepamatuji, o jakém místě z Písma mluvil, ale řekl: "Jsou tam stovky tisíc vesnic, kde nikdy nebylo Evangelium." Já jsem se okamžitě postavil a řekl jsem mu: "To nemůže být pravda! Žijeme přece v moderní době!" To bylo v roce 1974. "Jak by ještě na planetě mohlo být místo, kam se nedostalo Evangelium?" A on říká: "Tak to je správná otázka!" Řekl: "Protože Bůh říká, že jeho lidé se nepokoří a nevolají na Boha." A já jsem mu řekl: "Nevěřím ti!" Řekl mi: "Říkali mi o tobě, přijed' a přesvědč se sám." A já řekl: "Přijedu!" Netušil jsem, co vlastně říkám, je to pořádný kus cesty. Nikdy jsem neopustil svůj stát. Nejdál jsem letěl na Aljašku, jak jsem se tehdy znovuzrodil. To bylo poprvé, kdy jsem se dostal z Louisiany. Jednou mě chtěli dostat do Texasu, ale nejel jsem, protože jsem si nemohl vzít dostatek munice.

Takže jsem jel do Mexika a přesvědčil se na vlastní oči. Kam až jste dohlédli... Jste na vrcholu velikých hor, kde můžete vidět i 200km daleko, nikde ani jeden křesťan. Žije tam 110 miliónů lidí. Nemohl jsem uvěřit tomu, co jsem viděl. Sedl jsem si tam na trávník v jedné z těch vesnic a Duch Svatý mi řekl: "Začni zde." - "Co mám začít dělat?" Odpověď jsem nikdy nedostal. Takže jsem řekl: "Dobře, já se sem vrátím. Nevím sice, co mám dělat, ale budu to dělat, přijdu na to." Vrátil jsem se do Států, skončil v práci, prodali jsme všechny naše věci, naučil jsem se španělsky.

Přijel jsem do Mexika, byl jsem bez peněz. Šel jsem do první vesnice, byli tam připravení nemocní lidé, vložil jsem na ně ruce a všichni zemřeli. Vrátil jsem se, sedl jsem si se svojí Bibli a četl jsem svoji Bibli Bohu. Řekl jsem Mu: "Poslyš, Tvoje slovo říká něco jiného! Tvoje Slovo říká, že se mají uzdravit! Proč umírají?" Ticho, žádná odpověď. Takže jsem šel zase ven a zemřeli další lidé. Vrátil jsem se a říkám ženě: "Nefunguje to! To nemůže být moje vina!" Řekl jsem: "Já přece miluji

Ježíše! Opustil jsem domov, majetek, práci, trpíme zde bez peněz, nemáme ani jídlo. Chci, aby to fungovalo!"

Vidíte? Bez jídla, všechna ta poslušnost, ale stejně to nefungovalo. A vy zde sedíte, máte jídlo a všechny možné věci a nefunguje vám to. A přitom si myslíte, že jste chytřejší než já. Ale já aspoň křísím mrtvé.

Takže jsem se rozhodl hledat svatého Boha. Rozhodl jsem se, že Ho najdu a budu Mu působit radost bez ohledu na to, co to bude stát, protože jsem již zaplatil velkou cenu. Vydělával jsem slušné peníze a to jsem byl mladíček. Takže jsem již zaplatil cenu, obětoval peníze, rodinné cíle, pro nás to byla velká cena. A když jsem pak dělal svoji práci a nefungovalo to, nebyl jsem dobrý ve své práci a to já tak nesnáším, to si neumíte představit. Já mám rád, když jsem dobrý v tom, co dělám. Nyní jsem [v tom] jeden z nejlepších, co žijí.

Takže jak se k tomu dostat? Jak se z nuly stane šampión? Co za tím vězí? Co nás odliší od zbytku? Nemyslíte, že to je dobrá otázka? Protože já vím, co chcete, vím, proč jste zde. Kdokoliv zde může dělat věci, které dělám já. Nemáte dostatek výmluv a důvodů, abyste se vyhnuli Božímu milosrdenství. Boží dobrota přemůže úplně všechno. Vzal jsem svoji Bibli. Ne tuhle elektronickou věc, ale papírovou Bibli. Papírové byly Bible dříve, než se objevily tyto. Vzal jsem tehdy svoji Bibli a rozebral jsem ji. Studoval jsem Bibli celý svůj život. Opustil jsem sice na čas církve, protože jsem byl našťvaný, ale moje máma mě tak naučila Bibli, že než jsem šel do školy, tak jsem vám mohl citovat všechny biblické příběhy. Ale znát je je něco jiného, než je dělat!

Takže jak poznat Boha, který tyhle věci dělá? Proto jsme zde, že? Rozebral jsem svoji Bibli na kousky, měl jsem popsané kroužkové bloky. Vypsal jsem všechny lidi v Bibli, od Genesis až po Zjevení. Trvalo mi to půl roku. Všechno jsem to rozebral. Potom jsem každého zařadil. Sledoval jsem, jak moc se kdo modlil, kolik se postil, jak vypadal jejich rodinný život, jaké byli jejich děti, jaké měl jejich modlitební život výsledky... A měsíce jsem v tom ležel, protože jsem nebyl schopný dělat svou práci. A pak jsem jednoho dne řekl manželce: "Dospěl jsem k závěru - tohle je absolutně nemožné!" Ona říká: "A co tedy budeme dělat?" A já odpověděl: "Skloníme se. Všichni ti lidé, kteří měli výsledky, jaké myslím, že bychom měli mít i my, tak to byli muži modlitby, postili se, byli zodpovědní, oddaní, měli úspěch, byli to věrní, obětaví, pracovití lidé. A já také můžu být takový. Můžu se postit, můžu se modlit, Bůh mě bude učit, On mě miluje!"

Takže jsem se do toho pustil a všechno jsem to dělal. Moderní církve už nemá ráda, když se mluví o modlitbě a půstu. A proto máte výsledky, jaké chcete - to znamená žádné! Ale jsou lidé, jako já, kteří cestují po planetě a hledají armádu. A my zde vyhrájeme s mocí a dokázáním Ducha Svatého! Nebudeme se stydět, nebudeme se bát, nebudeme se snažit zalíbit se lidem, ale budeme se starat, abychom těšili Boha!

Čtyři roky jsem ztrácel skoro všechny, za které jsem se modlil. To bylo velké zklamání. Došlo to až tam, že jsem přišel do vesnice a řekli mi: "Jsou zde nachlazení lidé, ale nemodli se za ně!" A potom se jednoho dne stane... A to je místo, kde to začíná... Je to náhlá událost. Jaké je první slovo ve Skutcích 2:2? "Náhle." Kde to jsme? V Žalmech, nebo ve Skutcích? V Žalmech. Žalm 3:1. [V češtině to je 3:2] Jste tam všichni? *Žalm 3:2 Hospodine, jak mnoho je mých protivníků!*

Problém byly už jen věci, které se děly kolem. Já jsem měl být součástí řešení, ale nebyl jsem schopen způsobit, aby to fungovalo. *Mnozí povstávají proti mně.* Tamní čarodějové se mi smáli. Přišel jsem tam a kázal, že Ježíš může udělat cokoli a nedělo se vůbec nic! Verš 3 *Mnozí o mně říkají: Není pro něj záchrany v Bohu.* Přesně tak to vypadalo. Někteří z vás zde právě teď sedíte a jste na tomto místě. Cítíte se, že jste do toho dali, co jste mohli, že jste udělali všechno, co šlo, zkusili jste milovat Ježíše, zkusili jste poddat svoji rodinu a svůj úspěch Bohu, a lidé vás využívají, kritizují vás, a vy se cítíte přemoženi zklamáním. R. W. Schambach nás naučil: Když dojdete

na konec lana, udělejte smyčku, vytrvejte a uklidněte se. Bůh přichází přímo. On je vždy nablízku, přijde.

Šel jsem do jedné vesnice, a tehdy jsem měl střední až žádné úspěchy. K mému autu přišel nějaký člověk. Měl jsem skvělé americké auto, hrála mi tam skvělá hudba, ale nebyl jsem schopný cokoliv udělat. Měl jsem to nejlepší civilní auto, které člověk mohl mít, měl jsem tam tu nejlepší hudbu, kterou člověk mohl mít, měl jsem nejlepší manželku na světě, ale vůbec se nezdálo, že by to na peklo nějak zapůsobilo. Na demony vůbec neudělalo dojem, že jsem měl skvělý život. Potřebujeme něco jiného! Je to milosrdenství svatého Boha!

Vystoupil jsem z auta, a stojí tam ten indián. Nemá boty, oblečení samá díra... Pracuji tam s lidmi, kteří se řadí mezi páté nejchudší na světě. Podíval se na mě a říká španělsky: "Potřebuji tě, bratře Davide." Odpověděl jsem mu španělsky: "Potřebuje mě spousta lidí." Řekl mi: "Můj chlapec je těsně před smrtí. Potřebuji, abys přišel a uzdravil ho." Řekl jsem mu: "Víš ale, že zatím nejsem moc dobrý v tom, co dělám?" Jeho reakce byla úžasná. Řekl: "Jsi lepší, než co mám já k dispozici." A já mu řekl: "Dík!"

Řekl jsem mu, že ale musí počkat. Protože pokud znáte svoji Bibli, tak znáte ten verš, tuším, že to je *Žalm 107:20 Bůh poslal své slovo a uzdravil je*. Takže já nejsem ten, kdo uzdravuje. Ten, kdo uzdravuje, se jmenuje Ježíš! Takže jsem mu řekl: "Prvně musíme jít kázat Slovo. Slovo uzdravuje. Všichni už víte, že já vás nemůžu uzdravit. To jste zde už viděli mnohokrát. Ale toto Slovo je pravda a nějak prostě musí začít fungovat, i když nevím jak. Každopádně se budeme držet Slova, dokud nezačne fungovat!" Takže jsme měli malou skupinku, asi 40 lidí, říkal jsem jim, jak je Ježíš úžasný. Řekl jsem jim: "I když jsem to zatím ještě neviděl, tak vím, že je opravdu úžasný!"

Skončili jsme, pár lidí bylo spaseno, to mě potěšilo. "Díky Bože, že aspoň něco funguje!" Balím si věci a ten člověk se mě ptá: "Půjdeš ke mně domů, modlit se za mého syna?" - "Jasně." Zapomněl jsem na to. Takže jsme začali vystupovat, v těch místech je tropická džungle. Nemůžu vám popsat, jak je to tam úžasné. Ti indiáni mě úplně předělali, je ze mě muž džungle, teď už jsem schopný tam žít napořád. Ti lidé tam [v džungli] jsou v pořádku. Vy, co žijete v tomto "nákupním centru", vy nejste v pořádku. Tyhle věci vám v této době selžou, ale Ježíš neselže!

Začal jsem slyšet křičící ženu, křičela celkem docela dost hlasitě. Nevěděl jsem, co jí je. Znělo to, jako by měla záchvat a my jsme šli přímo k domu, kde křičela ta žena. Naše domy tam mají střechu z trávy a jsou nízké, takže když vcházíte, musíte se sehnout, stěny jsou z bambusu. On vešel dovnitř a vrátil se za pár minut. Změnil se jeho výraz ve tváři. V té místnosti viděl něco, co ho změnilo. A úplně stejně, jako když jsem potkal tehdy Larry Stockilla, stejně jako když jsem se setkal s Bohem tehdy v tom letadle, můj svět čekala opět změna. A já jsem nic netušil, nevěděl jsem. Já totiž nehledám změnu, já hledám Ježíše! A On mě přivádí k mému osudu a určení. ON mě odívá a obrňuje mě v Božím charakteru. Aby když se potkám s osudem, aby mě osud poznal.

Ten indián mi namířil prstem do obličeje - věřím, že každý znovuzrozený člověk potřebuje takovou zkušenost - a řekl mi: "Můj chlapeček je mrtvý a ty s tím něco uděláš!" A já se na něj dívám... Ale já sem si sebou nepřinesl žádný náhradní život. Já nevím, jak to mám udělat! A stejně tak to nevíte vy! Ale musíte se rozhodnout! Když se setkáte s osudem a určením, tak se musíte rozhodnout, že s nimi půjdete, nebo kolem vás jen tak projdou. A já jsem mu řekl: "Ukaž mi, o co jde." Takže on vejde dovnitř, já jdu za ním. Teď se vám musím omluvit, protože co se vám chystám říct, mě zaskočilo víc, než to teď zaskočí vás. Narovnal jsem se a v té místnosti hořelo jenom 5 svíček. Rozhlédnu se a stálo tam 6 mužů. Jsou to moji nepřátelé! Tři čarodějové černé magie, kteří mě nenávidí, a já je měl taky tak rád! Taky jsem je nenáviděl! Jsou to demony a já jim dlužím jedině: "Čiňte pokání, nebo budete hořet." Dál tam stojí 3 spiritističtí uzdravovatelé, kteří mě také nenávidí. Podíval jsem se a stála tam máma, která křičela a držela devítiletého, nehybného chlapce. Byl jsem v bryndě. Rozumíte, o čem jsem právě mluvil?

Jsou tam moji nepřátelé, smrt, nic podobného jsem ještě neviděl, umírají všichni, na které vkládám ruce, aspoň že tento chlapec mně už neumře. Takže jsem se rozhodl něco udělat. Pokud byste tam byli vy, tak protože jste tak skvělí učitelé... Tak pokud byste tam byli, tak byste mohli rozmluvit mému mladému a agresivnímu já, abych neudělal, co jsem tehdy udělal. Ale vy jste tam nebyli! Vyšlápl jsem si na toho prvního čaroděje černé magie, hlavy máme pár centimetrů od sebe a já se na něj dívám. On mě proklíná, plive na mě a já se mu dívám přímo do očí, nahnu se a "prásk"! Nemáte ani tušení, jak se peklo může rozzářit. Přistoupil jsem k druhému, dívám se na něj: "Jak vám to jde?" "Prásk!" [Další.] "Prásk!" Ti ale viděli hvězdiček! Takže tam sedím, díváme se na sebe a vydechujeme. Pěkně jsem je rozzářil! Byl jsem těmi padouchy na chvíli rozptýlen, ale potom jsem znovu uslyšel tu mámu. Ji pochopitelně nezajímá, co my spolu máme. Ji zajímá její ztráta, tomu asi všichni rozumíte. Opět jsem ji uslyšel, takže couvám, sleduji ty padouchy. Abych se k ní dostal, musel jsem se otočit k nepřítelům zády. Pochopili jste?

Otáčet se k nepříteli zády není takticky chytré! Ale pokud jdete s osudem a určením, tak nezáleží na tom, co dělá nepřítel, ale na tom, co dělá Bůh! Takže se k ní přesunu, ona se na mě dívá a měli jste vidět, jak se její oči naplnily nadějí. Ale já za sebou nemám řadu úspěchů! Kdybyste mé úspěchy sledovali, tak jsem se měl vrátit domů už před mnoha měsíci... Vzdálila se od toho chlapce a nyní už jen tiše vzlykala. Byla odevzdaná. Nevěděl jsem co dělat. Přál bych si umět to zduchovnit, abych vás zahanbil, ale to vám není zapotřebí, vy potřebujete porozumět, že v tomhle nejste sami. Že nemáte zkušenosti ještě neznamena, že to nemůžete udělat! Znamená to, že vám jenom chybí zkušenosti.

Sklonil jsem se k tomu malému chlapci. Byl nehybný, ztuhlý, bez barvy. Tihle lidé jsou normálně velmi tmaví, ale on byl bělejší, než jsem já. Byl jsem nad ním sehnutý a pozoroval jsem ho. Poslouchal jsem, zda mu nebije srdce, aspoň jednou za půl minuty, aspoň jeden srdeční tep by byl skvělý. Ale žádný nebyl. Takže co uděláte? "Bratře, no je potřeba se modlit, chvála Pánu!" Pokud by to byla pravda, tak všichni křísíte mrtvé. Upřímně, nevěděl jsem co dělat. Ale potom, i když tam byla napjatá atmosféra, byli tam všichni ti nepřátelé, nepříznivé podmínky pro evangelium, pro mě nepříznivé, tak mi začaly hlavou běžet verše. Eliáš - položil se na chlapce a co udělal? Bože, proč jsi mi to skryl? Eliáš řekl jen: "Vrať se!" a on se vrátil. A když Ježíš viděl tu mrtvou 12 letou dceru, říká: "Ona jen spí." Oni se mu posmívali a Ježíš je vyhnal ven. Řekl jí: "Vstaň, drahá!" A ona hned vstala. Řekl jsem: "Bože..." a citoval jsem Mu tyto verše. Řekl jsem: "Nevím, co udělat, takže začnu anglicky a pak uvidíme."

Modlil jsem se anglicky, nefungovalo to. Takže jsem se modlil španělsky, Evropský jazyk přece určitě zabere. Nic. "Můj Bože! ... Aha! Budu se modlit v jejich jazyce." - Protože jsem se naučil Aztéctinu. Modlil jsem se v jejich jazyce, nefungovalo to. "Aha! Už vím, budu se modlit v tom novém jazyce - budu mluvit jazyky! To určitě zafunguje!" Nefungovalo to. Takže jsem řekl: "Nebe, vyčerpал jsem svoje možnosti, použil jsem každý jazyk, který znám, i ten, ve kterém ani nevím, co říkám, když jím mluvím. A nic z toho nefunguje. Převzali byste nějak štafetu? Protože se zdá, že nevím, co dělat." A potom se to stalo! Sedím tam, už to bylo víc než hodinu, ten chlapec byl mrtvý už skoro 7 hodin.

Podívejte... co se stalo potom, mě navždy změnilo. Vidíte, jak jsem smělý? Jak jsem agresivní? Vidíte, že vím, že mám pravdu? Můžete to na mě vidět. A lidi to znervózňuje, protože jsem opravdu takový. A já mám pravdu: "Ježíš je Král!" A já jsem člověkem, kterého vy nazýváte "věřící". Chtěl bych, abyste všichni v životě zažili, co jsem pak viděl. Jsem tam a nic nefungovalo. Mělo by fungovat, ale nefungovalo. A potom se tričko malého chlapce... Nevím ani proč, bylo na jeho hrudi, já jsem nad ním nakloněný, potím se, v té místnosti bylo asi 43 stupňů, měl jsem dost. Ti lumpové za mnou na mě stále plivali, ale to nic nezměnilo. Na Boha neudělalo dojem, co dělali oni ani co jsem dělal já.

Triko toho malého chlapce poskočilo! Buch, buch. A já jsem to viděl! Já: "To myslíš vážně?!"

Naprosto vážně, stoupl jsem si: "Cožé?!" A jeho táta má vyvalené oči: "Tys to taky viděl?" - "Jo viděl!" Tričko toho malého poskočilo, buch buch. Funguje to!!! Funguje to! Po asi dvou minutách jsem cítil první puls. Buch, buch, buch, buch a přestal. A já jsem řekl: "Ne! Nepřestávej bít! Nevím, co tě rozeběhlo, ale funguj!" Potom srdce začalo bít už sporadicky, kdy pracovalo 10-15s a pak se na několik sekund zastavilo. Potom mu začalo srdce bít už celkem pravidelně, a pak jsem na jeho kůži viděl, jak se mu vrátila barva, a stal se znovu ohebným. A já zíral: "Ó můj Bože! Ó můj Bože! Ono to funguje! :O" A potom otevřel oči.

Pro ty indiány jsem velký bílý muž a děcka tam přede mnou utíkají jako o život, ale on se mě nebál, jen se na mě díval. Zvedl jsem ho a nevěděl jsem, co s ním mám dělat. "Kdo se o něj má postarat? Já? Nebo kdo?" Ale potom jsem si vzpomněl, že Eliáš přivedl toho chlapce k mámě a řekl jí: "Dej mu najíst." Ježíš přivedl tu holčičku k mámě a řekl: "Dej jí najíst." Takže si říkám: "Asi věděli, co dělají." Takže jsem toho chlapce vzal, on byl tak klidný, zdravý a živý, přinesl jsem ho jeho mámě a řekl jsem jí: "Podívej, nevím, proč to fungovalo, ale fungovalo to. Zde je tvůj syn vzkříšený z mrtvých krví Ježíše Krista spravedlivého." Ona ho vzala, dívá se na mě a je bez sebe. Musíte rozumět, že její syn byl mrtvý a najednou je zase živý, a že její emoce jsou úplně šílené. Řekl jsem jí: "Nevím proč, ale v Bibli vždy mámě řekli, ať jim dá něco najíst. Dej mu najíst. A pokud něco zbude, tak si taky dám, mám taky hlad." Od toho dne právě tato pravice, obyčejná ruka s odseknutým prstem - 33 lidí vzkříšených z mrtvých. Vidíte ji?

Jsme v pohodě s časem? Přečtu verš z Bible, ať se můžeme tvářit, že jsme duchovní. Verš 3. [v češtině 4.] Co je ve verši 3 napsané? Někdo to přečtete. *Ty, Hospodine, jsi...* - "Co je?" *Ty, Hospodine, jsi štítem vůkol mě.* A co ještě? *Moje sláva.* A ještě? *Pozvedáš mi hlavu.* Jaký je to pocit, když tolikrát za sebou prohrájete a pak vyhrájete? Jak moc si myslíte, že jsem z toho byl mimo, když jsem se pak vrátil domů k mé ženě? Ani si nepamatuji cestu domů! Rozumíte? Moje žena vařila, bylo pozdě v noci, něco kolem jedné, druhé hodiny, vaří mi jídlo a já tam sedím. Zeptala se: "Jaké bylo setkání?" "Jo, dobrý to bylo." Ptá se: "Stalo se něco zvláštního?" Odpověděl jsem: "Absolutně!" - "A řekneš mi o tom něco?" - "Jo." "Bůh vzkřísil z mrtvých malého chlapce!" Ona vzala něco do ruky a myslel jsem, že mě tím praští! Řekl jsem: "Paní Hoganová, vyhráli jsme! My jsme vyhráli! Vstoupili jsme do toho!"

A od toho dne bylo v naší službě v Mexiku přes 500 vzkříšení z mrtvých. Slyšíte? To je celkem hodně lidí. Asi tolik, kolik lidí je zde. Zamyslete se - pokud bychom tam nebyli, tak by zde tolik lidí už nebylo. Ale kvůli Ježíši zde jsou!